

مدیر مرکز نوآوری و پارک فناوری شهر:

اقتصاد کشور به دانشجویان کارآفرین و پژوهش محور در راستای ایجاد اشتغال نیاز دارد

ریحانه وحیدیان مدیر مرکز نوآوری و پارک فناوری شهر گفت: دانشگاه ها باید توجه به امر مهم کارآفرینی و نهادینه سازی آموزش فنی و حرفه ای، هوشیاری و آگاهی نسبت به موضوع را به دانشجویان در کنار مهارت آموزی، آموزش و پرورش دهند.

ریحانه وحیدیان مدیر مرکز نوآوری و پارک فناوری شهر در گفت و گو با خبرنگار گروه دانشگاه ایسکانیوز توجه به فرهنگ کار و توسعه، ساختار مدیریتی کارآمد، توجه به کسب و کارهای خرد و کلان را از اولویت های کشور در ایجاد اشتغال برای فارغ التحصیلان دانشگاهی دانست و تصریح کرد: ترویج و نهادینه ساختن فرهنگ کارآفرینی و نوآوری در جامعه از مهم ترین مولفه های توسعه کارآفرینی و نوآوری محسوب می شود. کارآفرینی بیش از آنکه یک ویژگی باشد یک بینش و الگوی رفتاری است که برای نتیجه گیری مطلوب نیاز به همراهی دیگران دارد و علاوه بر توانایی های ذهنی و فردی، نیازمند فعالیت های گروهی و حمایت های نهادها و سازمان های مربوطه است.

وحیدیان پیرامون ضرورت وجود استارت آپ ها، ایده های خلاقانه توسط نخبگان دانشگاهی در عصر حاضر گفت: تشویق دانشجویان به ارائه طرح های خلاقانه و کارآفرینانه در زمینه های گوناگون و حمایت از دانشجویان کارآفرین به منظور ساخت و پیاده سازی نمونه اولیه طرح خود بسیار حائز اهمیت است اما باید ملاحظاتی نظیر تسلط و مطالعه کافی دانشجو نسبت به ایده نوآورانه را در نظر داشت.

مدیر مرکز نوآوری و پارک فناوری شهر افزود: واقعیت این است که دانشجویان نوآور و دارای ایده اگر درک عمیقی از حقیقت مشکلات شهری نداشته باشند، راه حل ها و تئوری های که در قالب طرح پژوهشی ارائه می دهند در سیستم کاری مرکز نوآوری شهرداری به دلیل ریسک هزینه ای بالایی که دارند، قابلیت پذیرش و اجرایی شدن را ندارند.

این پژوهشگر حوزه شهر هوشمند و کارآفرینی شهری با تاکید بر اینکه دانشجویان و استادان با موضوعات مورد دغدغه شهرداری آشنایی کامل ندارند، تصریح کرد: به دلیل عدم وجود رابطه هماهنگ و متقابل بین شهرداری به خصوص مدیریت شهری و دانشگاه، فاصله و گپ فکری زیادی وجود دارد که باعث می شود خروجی دانشگاهی نمی تواند به سرعت در حوزه های مختلف کاری مرکز نوآوری شهرداری قرار بگیرد. علی رغم این که بسیاری از کارمندان و مدیران این مرکز اعضای هیات علمی دانشگاه ها و در ارتباط و آشنا با محیط دانشگاهی هستند؛ اما طرح مسئله و سوژه یابی درست را نتوانستند در ذهن دانشجویان ایجاد کنند و شاید این مسائل دلیلی بر عدم جذابیت تهران در رقابت با شهرهای دیگر برای جذب نخبگان است.

وحیدیان در ادامه بیان کرد: دانشجویان، استادان و نخبگان دانشگاهی باید بدانند که گروه نوآوری و موفقیت در شناخت سمت گیری بازار () و شورای شهر بر تخصیص بودجه مرکز نوآوری بر روی ایده های مختلف نظارت کافی دارند پس اگر آنان خواستار همکاری هستند باید طرح هایی هماهنگ با معضلات شهری ارائه دهند که در راستای حل مشکلات شهری بگنجد.

مدیر مرکز نوآوری و پارک فناوری شهر افزود: البته این مرکز برای ترویج و توسعه علم فن بازار و ایده بازار هایی را برگزار می نماید و به طرح های دانشجویی برتر علاوه بر اعطای جایزه به مرکز کارآفرینی شهرداری نیز معرفی می گردد.

وی پیاده سازی نوآوری، تعویض مدل کسب و کار ()، هزینه های ساخت مدل اولیه، موارد اجرایی را از مشکلات ایده های نوآورانه دانشجویان برشمارد و تصریح کرد: دانشگاه ها باید توجه به امر مهم کارآفرینی و نهادینه سازی آموزش فنی و حرفه ای، هوشیاری و آگاهی نسبت به موضوع را به دانشجویان آموزش دهند و در کنار آن با برگزاری کارگاه ها و کارگروه های اجرایی به مهارت افزایی دانشجویان نیز کمک کنند تا برای جذب در بازار کار مشکل نداشته باشند.

وحیدیان در خصوص تدوین نظام نوآوری شهر تهران، گفت: در پیش نویس این نظام بخشی به نام تولید علم در راستای افزایش نوآوری را تدوین کردیم. علاوه بر آن پیشنهاد کرسی نوآوری شهری یعنی برگزاری دوره های مشترک دانشگاه با یونسکو با همکاری شهرداری پیرامون موضوعات پژوهشی و کارآفرینی با هدف آشنایی بدنه اجرایی کارشناسان متخصص شهرداری و جامعه دانشگاهی صورت دادیم. البته این لایحه هنوز تایید و اجرایی نشده است.

وی افزود: امروز اقتصاد کشور به دانشجویان کارآفرین و پژوهش محور در راستای ایجاد اشتغال نیاز دارد چراکه کارآفرینی ایجاد انگیزه و نیروی محرکه برای کارکردن و تولید محصولات را فراهم می سازد. خوشبختانه در این زمینه پیشرفت های قابل توجهی داشتیم به صورتی که ایران در رده بندی نوآوری جهان از رده ی ۷۰ در سال ۲۰۱۷ به رده ۵۰ در سال ۲۰۱۸ رسیده است.

وحیدیان در خصوص اینکه چرا در رشته های مهندسی نظیر عمران و معماری نوآوری کمتر نمود پیدا می کند، گفت: یکی از دلایل اصلی نبود بازار کار برای نوآوری در رشته های فنی و مهندسی است. طرح پژوهشی در این رشته ها نهایت تبدیل به یک لوح و مدال می شود و کمتر به فاز اجرایی و سرمایه گذاری می رسد مگر اینکه در خصوص مشکل خاص و کوچک شهری راه حل ارائه شود.

انتهای پیام /